

عنوان مقاله:

مقایسه دیدگاه نومفهوم گرایی و پیشرفت گرایی در برنامه ریزی درسی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی روانشناسی ، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مژگان السادات منیری - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی دانشگاه خوارزمی

پروین نجفی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر مقایسه دیدگاه نومفهوم گرایی و پیشرفت گرایی در برنامه ریزی درسی به منظور استفاده تلفیقی دو دیدگاه برای بهبود برنامه درسی کشور می باشد. تحقیق به شیوه کتابخانه ای انجام شده است. جامعه پژوهش اسناد بین المللی معتبر و اسناد بالا دستی ویژگی های دو نهضت است و ابزار گرد آورنده اطلاعات شامل اینترنت، منابع کتابخانه ای، مقالات و پایان نامه های مرتبط با موضوع تحقیق می باشد. همانطور که می دانیم هر یک از مکاتب دارای نقاط قوت و منفی هستند، برخی آموزش را دانش آموز محور تلقی می کنند و باور دارند که برنامه ریزی باید بر اساس مشارکت معلم و دانش آموز طراحی و اجرا شود. در حالی که گروه دیگر، معلم محور هستند و برای دانش آموز نقش منفعل قایل اند. بنابراین با توجه به نتایج به دست آمده می توان گفت: نومفهوم گرایان نگرش کلی و انتقادی دارند و معتقدند برنامه ریزی درسی باید به گونه ای باشد که هدفش خلق دانش باارزش باشد، دانش باارزش، دانشی است که فرد بتواند به حل مسایل زندگی بپردازد. پیشرفت گرایان به ارایه نوآوری در حوزه تعلیم و تربیت می پردازد و معتقدند در جریان آموزش باید شخصیت کودک را محترم شمرد و او را در یادگیری برای خویشتن بیشتر آزاد گذاشت. دانش آموزان با روش علمی و هوش می توانند به حل مسایل سیاسی، اقتصادی و اجتماعی خویش بپردازند. معلم، نقش تسهیل کننده در آموزش دارد و باید انگیزه درونی را در دانش آموز ایجاد و به علایق فراگیران توجه کند.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی درسی، نومفهوم گرایی، پیشرفت گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/801330>

